

Fővárosi Törvényszék
mint elsőfokú bíróság

Az ügy száma: 105.K.700.364/2019/11.
A felperes: [...]
[...]
A felperes képviselője: [...] Ügyvédi Iroda,
[...] ügyvéd
[...]
Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság
Hatóság
(1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.)
Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda,
[...] ügyvéd
[...]
A per tárgya: adatvédelmi ügyben hozott NAIH/2019/1189/11.
számú határozat mint közigazgatási cselekmény
jogszerűségének vizsgálata

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (Egyszázezer) forint perköltséget, valamint az államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 30.000 (Harmincezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a közléstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Kúriához címzetten a Fővárosi Törvényszéknél kell jogi képviselő útján az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint benyújtani.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] [...] mint bérbeadó – az adatvédelmi hatósági eljárás kérelmezője (a továbbiakban: kérelmező) – és más bérbeadók, valamint a felperesi társaság mint bérlő 2002. január 1-jei hatállyal mobil távközlési eszközök telepítése érdekében bérleti szerződést kötöttek egy [...] ingatlanra vonatkozóan, amit 2012. január 1-jei hatállyal külön szerződésben meghosszabbítottak.

- [2] A kérelmező 2018. november 5-én elektronikus levélben kérte a felperest, hogy küldje meg részére az első szerződéskötéstől keletkezett összes dokumentumot és levelezést, valamint tájékoztatást kért személyes adatainak kezeléséről, közölve, hogy az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 rendelete (általános adatvédelmi rendelet, a továbbiakban: GDPR) szerinti hozzáférési jogával kíván élni.
- [3] A felperes 2018. november 7-én elektronikus válaszleveléhez csatolta a 2012. évi bérleti szerződés elektronikus másolatát. Egyúttal azt a tájékoztatást adta, hogy a korábban papír alapon folytatott levelezéseket irattározta, az azokhoz való hozzáférést más szervezeti egysége tudja biztosítani. A felperes a válaszlevelben hivatkozott papír alapú dokumentumok másolatát nem küldte meg, és személyes adatai kezeléséről sem adott további tájékoztatást a kérelmezőnek.
- [4] A kérelmező 2018. november 9-én elektronikus levélben kérte az irattári dokumentumok rendelkezésre bocsátását.
- [5] A felperes 2019. január 22-én elektronikus válaszlevelben azt közölte, hogy – előző tájékoztatásával ellentétben – nem tárol a kérelmezővel kapcsolatos papír alapú dokumentumokat.

A megelőző közigazgatási eljárás és a keresettel támadott döntés

- [6] A kérelmező ezután, 2019. január 23-án fordult az alperesi adatvédelmi hatósághoz, sérelmezve, hogy a bérleti jogviszonnyal összefüggő felperesi adatkezelés kapcsán hozzáférési jogával nem tudott megfelelően élni, mert a felperes nem tájékoztatta őt személyes adatai kezeléséről és a bérleti jogviszony során kezelt dokumentumait sem adta át neki.
- [7] Az alperes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) bekezdése szerinti adatvédelmi hatósági eljárása eredményeként a 2019. május 23-án kelt, keresettel támadott határozatában a kérelmező kérelmének részben helyt adva megállapította, hogy a felperes a kérelmező hozzáférési kérelmét nem teljesítette a 2012-es bérleti szerződésen túli adatok tekintetében, és a felperest az általa végzett jogellenes adatkezelés miatt 300.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. A kérelemnek a személyes adatokat tartalmazó szerződéses dokumentumok másolatának megküldésére vonatkozó részét elutasította.
- [8] Határozatának indokolásában megállapította, hogy a bérleti szerződéssel összefüggésben keletkezett dokumentumokban a kérelmezőre vonatkozó információ a GDPR 4. cikk 1. pontja szerint a kérelmező személyes adatának, a kérelmezett adatkezelőnek, a dokumentumok belső eljárásokban történő felhasználása a GDPR 4. cikk 2. pontja alapján adatkezelésnek minősül, és arra a GDPR szabályai alkalmazandók.
- [9] Rögzítette, hogy a kérelmező levele kifejezett kérelmet tartalmazott arra vonatkozóan, hogy tájékoztatást kér a felperes által kezelt személyes adatairól. Megállapította, hogy a felperes a kérelmező hozzáférési jogát a bérleti szerződés megküldésével csak részben teljesítette. Kiemelte, hogy a felperes akkor járt volna el jogszerűen, ha az adatkérést a megfelelő szervezeti egységnek vagy az adatvédelmi tisztviselőnek továbbítja, és a kérelmező kérelmét a rá vonatkozó személyes adatok tekintetében GDPR 12. cikk (3) bekezdése szerinti határidőn belül teljesíti, a többi szerződő féllel kapcsolatban pedig kérelmét elutasítja. Jogi álláspontja szerint azzal, hogy a felperes a hozzáférési, valamint tájékoztatáshoz való jogával élni kívánó kérelmező részére kizárólag az egyik bérleti szerződést küldte meg az előírt határidőben, a kérelmező GDPR 15. cikkében biztosított hozzáférési jogának sérelmét okozta. Továbbá a felperes a válaszadás során nem tájékoztatta a kérelmezőt a jogorvoslathoz való jogáról, megsértve ezzel a GDPR 15. cikk (1) bekezdés f) pontjában foglaltakat.

[10] A fenti jogszabályi rendelkezések megsértése miatt az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel a GDPR 58. cikk (2) bekezdés b) pontja alapján elmarasztalta a felperest mint adatkezelőt. Hivatalból vizsgálta, hogy indokolt-e a felperessel szemben adatvédelmi bírság kiszabása. E körben a GDPR 83. cikk (2) bekezdése és az Infotv. 75/A. §-a alapján mérlegelte az ügy összes körülményét és megállapította, hogy a jelen eljárás során feltárt jogsértések esetében a figyelmeztetés sem nem arányos, sem nem visszatartó erejű szankció, ezért bírság kiszabása szükséges. A bírság kiszabása során figyelembe vette, hogy a felperes által elkövetett jogsértés a GDPR 83. cikk (5) bekezdés b) pontja szerinti kategóriába tartozik, mert az az érintetti jogok érvényesülésével kapcsolatos. A felperes gondatlanul járt el, amikor nem tájékoztatta megfelelően a kérelmezőt személyes adatai kezeléséről, valamint hozzáférési jogát érintő kérelmét hiányosan teljesítette. Nem ismerte fel az érintetti joggyakorlásra irányuló kérelmet, így válaszába során nem megfelelően járt el. Értékelte, hogy elmarasztalására a GDPR megsértése miatt még nem került sor, s azt is, hogy az eljárás megindulását követően továbbította a kérelmezőnek az általa kért dokumentumok másolatát. Utalt arra, hogy a kérelmező kérelmének személyes adatokat tartalmazó szerződéses dokumentumok másolatának megküldésére vonatkozó részét éppen azért utasította el, mert azt a felperes részben a hatósági eljárás megindulását megelőzően, részben pedig az eljárás megindulását követően történt adatkérés során teljesítette. Kifejtette, hogy a bírság kiszabása szükséges a felperes tekintetében speciálisan a további jogsértések megelőzése érdekében annak ellenére, hogy jelen ügyben egyetlen érintett jogai gyakorlásával összefüggő jogsértésről van szó. Rögzítette, hogy a fentiekre, valamint arra tekintettel, hogy felperes 2017. évi beszámolója szerinti árbevétele több mint 28 milliárd forint volt, a kiszabott adatvédelmi bírság jelképes összegű és nem lépi túl a kiszabható bírság maximumát.

A keresetlevél és a védírat

- [11] A felperes keresetlevelében elsődlegesen a határozat megváltoztatását, a jogsértés megállapításának és a bírság kiszabásának mellőzését kérte. Másodsorban a határozat megsemmisítése és az alperes új eljárásra kötelezése iránt terjesztett elő kérelmet.
- [12] Jogi álláspontja szerint a GDPR tárgyi hatálya nem terjed ki a perbeli adatkezelésre. Kifogásolta azt is, hogy az alperes nem vette figyelembe, miszerint a kérelmező nem fogyasztó, így nem szorul speciális védelemre.
- [13] Állította, hogy nem sértette meg a kérelmező hozzáférési jogát. Meglátása szerint a kérelmező kérelme nem is értelmezhető a hozzáférési jog gyakorlásának, mert az a bérleti szerződés megküldésére irányult. Hangsúlyozta, hogy a GDPR 15. cikk (3) bekezdése alapján dokumentumok kiadására nem köteles, a 2012. évi bérleti szerződés törvényes határidőben történt átadásával pedig tájékoztatást adott a kérelmező részére valamennyi olyan adatról, amelyet róla kezel. Előadta, hogy a kérelmező a GDPR-ban meghatározott jogosultságát a róla tárolt információk és adatok megismeréséhez és hozzáféréshez való jogosultságra szűkítette le, és nem kért általános tájékoztatást az adatkezelésről, így nem kellett megadni részére a GDPR 15. cikk (1) bekezdés f) pontja szerinti tájékoztatást. A jogorvoslathoz való jogról ráadásul a kérelmező az internetről is tájékozódhatott, s meg is találta az alperest. Kifogásolta, hogy a határozat indokolása nem tartalmaz arra vonatkozó megállapítást, hogy jogellenes adatkezelést végzett volna, álláspontja szerint nem is valósult meg jogellenes adatkezelés. Utalt arra, hogy a kérelmező a kérelmét csak azért nyújtotta be, hogy elveszett szerződési példányait pótolja, illetve, a közöttük lévő polgári jogi jogvita miatt „kellemetlenkedni” akart.
- [14] Sérelmezte a bírság kiszabását. Kifogásolta, hogy alperes a bírságolást nem alapozhatta volna az Infotv. 75/A. §-ára, mert az Infotv. 2. § (2) bekezdésében szereplő felsorolás nem említi e §-t a GDPR hatálya alá tartozó adatkezelésekre alkalmazandó rendelkezések között. Sérelmezte, hogy a GDPR 58. cikk (2) bekezdés i) pontjára tekintettel az alperes nem csupán elmarasztalást

mint szankciót alkalmazott vele szemben. Nézete szerint a bírság mértéke eltúlzott, az alperes nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően tett eleget mérlegelési kötelezettségének, nem értékelt minden, a GDPR 83. cikk (2) bekezdése szerinti szempontot, illetve, olyan szempontokat vett figyelembe (generális prevenció, árbevétel), amelyeket a jogszabály nem tartalmaz. Kifejtette, hogy egy érintettel szemben, egyszeri jogsértésről volt szó, a kérelmezőt kár, hátrány nem érte, ő maga haszonra nem tett szert, az alperessel pedig együttműködött. Hangoztatta, hogy az alperes más ügyben, jelentősebb jogsértések miatt alacsonyabb bírságot szabott ki.

- [15] Perköltséget igényelt, annak összegszerű felszámítása mellett.
- [16] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.
- [17] Fenntartotta a határozatában foglaltakat, mert álláspontja szerint jogszerű és megalapozott döntést hozott.
- [18] Perköltséget igényelt, annak összegszerű felszámítása mellett.
- [19] A Fővárosi Törvényszék a perbe érdekeltként történő belépés lehetőségéről értesítette a kérelmezőt, aki azonban e törvényes lehetőségével nem élt.

A törvényszék döntése és annak jogi indokai

- [20] A felperes keresete – az alábbiak szerint – nem alapos.
- [21] A Fővárosi Törvényszék a közigazgatási jogvitát a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1)-(2) bekezdései, (3) bekezdés a) pontja és 5. § (1) bekezdése alapján, közigazgatási peres eljárásban, tárgyaláson kívül bírálta el. A keresettel támadott közigazgatási határozat jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdése, 85. § (1) bekezdése, valamint a 84. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 342. § (1) bekezdése szerint a kereseti kérelem és az ellenkérelem korlátai között, és a Kp. 85. § (2) bekezdése értelmében a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére és a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1)-(2) bekezdéseire figyelemmel a felek tényállításai, a rendelkezésre bocsátott iratok, valamint a per során megismert egyéb bizonyítékok és peradatok egyenként és összességében, a megelőző eljárásban megállapított tényállással is összevetve történő értékelése alapján, a meggyőződése szerint állapította meg.
- [22] A törvényszék megállapította, hogy a vizsgált adatkezelés – a felperes álláspontjával szemben – a GDPR tárgyi hatálya alá tartozik. A GDPR 2. cikk (1) bekezdése szerint a GDPR-t kell alkalmazni a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon történő kezelésére, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon történő kezelésére, amelyek valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni. A GDPR 4. cikk 1. pontja szerint személyes adat az azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintett”) vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy testi, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható. A perbeli esetben az nem volt vitatott, hogy a bérleti szerződésekben a kérelmező GDPR szerinti fogalom meghatározásnak megfelelő személyes adatai szerepeltek, s az is megállapítható volt, hogy a felperes a kérelmező személyes adatait tartalmazó dokumentumokat (szerződéseket) elektronikusan tárolta; a nem papír alapú, gépesített adatkezelésre pedig a GDPR tárgyi hatálya egyértelműen kiterjed. Megjegyzendő, hogy a GDPR tárgyi hatálya emellett kiterjed az olyan kézi adatkezelésre is, amelynek esetében az adatok valamely nyilvántartási rendszer részét képezik, vagy ha azokat valamilyen nyilvántartási rendszer részévé kívánják tenni. A nyilvántartás fogalmát a GDPR 4. cikk 6. pontja határozza meg, annak tekinthető bármely

rendszer, amely strukturált és kereshető, így a személyes adatoknak az iratkezelés során megvalósított kezelésére is kiterjed a GDPR tárgyi hatálya. Továbbá, a magyar jogalkotó az Infotv. 2. § (4) bekezdés a) pontjában az egyébként a GDPR hatálya alá nem tartozó – papír alapú, és nyilvántartásba nem rendezett – adatkezelésekre is a GDPR-t rendeli alkalmazni.

[23] A GDPR a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére vonatkozó szabályokat állapít meg, az adatvédelmi szabályokon keresztül a természetes személyek magánszféráját védi, amely védelem független attól, hogy a természetes személy milyen minőségben jelenik meg egy adatkezeléssel kapcsolatos jogviszonyban. A GDPR alkalmazása körében tehát nincs annak jelentősége, hogy az érintett fogyasztónak minősül-e, avagy sem. Ezzel szemben az bír relevanciával, hogy a GDPR – a 3. cikkében írtakból következően – minden olyan esetben alkalmazandó (a tárgyi és területi hatály fennállta esetén), amikor természetes személyek személyes adatainak a kezelésére kerül sor. Márpedig az adott ügyben az alperes a kérelmező mint természetes személy személyes adatainak a GDPR tárgyi hatálya alá tartozó felperesi kezelése körében vizsgálódott és tett megállapításokat.

[24] Ami a hozzáférési jog megsértését illeti, a kérelmező a 2018. november 5-i megkeresésében egyértelműen, kifejezetten hivatkozott a GDPR által biztosított hozzáférési jogára. A GDPR (63) preambulumbekkezdése értelmében az érintett jogosult, hogy hozzáférjen a rá vonatkozóan gyűjtött adatokhoz, valamint arra, hogy egyszerűen és észszerű időközönként, az adatkezelés jogszerűségének megállapítása és ellenőrzése érdekében gyakorolja e jogát. A GDPR 15. cikk (1) bekezdése az érintett hozzáférési joga körében rögzíti, miszerint az érintett jogosult arra, hogy az adatkezelőtől visszajelzést kapjon arra vonatkozóan, hogy személyes adatainak kezelése folyamatban van-e, és ha ilyen adatkezelés folyamatban van, jogosult arra, hogy a személyes adatokhoz és tételesen meghatározott információkhoz hozzáférést kapjon. A (3) bekezdés szerint az adatkezelő az adatkezelés tárgyát képező személyes adatok másolatát az érintett rendelkezésére bocsátja. A (4) bekezdés szerint a (3) bekezdésben említett, másolat igénylésére vonatkozó jog nem érintheti hátrányosan mások jogait és szabadságait. A hozzáférési jog lényege a fenti jogszabályi rendelkezések alapján tehát az, hogy az érintett a személyes adatainak kezeléséről az adatkezelés jogszerűségének megállapítása és ellenőrzése érdekében tájékoztatást kapjon. A hozzáférési jog biztosítása körében adott tájékoztatásnak ki kell terjednie az adatkezelés tényére, az adatkezelő által kezelt személyes adatokra, valamint az adatkezelés lényeges körülményeire. Kiemelendő, hogy a GDPR szerinti hozzáférési jog nem az iratelve, hanem az adatelven alapul, hiszen nem az érintett személyes adatát tartalmazó iratra, hanem a dokumentumban szereplő személyes adatra vonatkozik. Kiemelendő ugyanakkor az is, hogy a jogszabályi meghatározásnak megfelelően az érintett – jelen esetben a kérelmező – személyes adata (hiszen rá vonatkozó információ) az is, hogy egy szerződés és annak módosítása milyen tartalommal jött létre, a szerződéses jogviszonyból rá nézve milyen jogok és kötelezettségek származtak és származnak. A szerződést, illetve annak módosítását tartalmazó okiratok tehát olyan adathordozók, amelyek a természetes személy szerződő adott jogviszonyt érintő személyes adatainak összességét tartalmazzák. Kétségtelen, hogy egy adott dokumentum többféle adatot, információt is tartalmazhat, a hozzáférési jog gyakorlása pedig az előbbieket szerint kizárólag az érintett személyes adatára vonatkozhat. A GDPR 15. cikk (3) bekezdéséből az a kötelezettség hárul az adatkezelőre – jelen esetben a felperesre –, hogy az egyéb jogszabályi rendelkezések, így különösen a GDPR 15. cikk (4) bekezdésében foglaltak maradéktalan betartása mellett teljeskörűen biztosítsa az érintett – a kérelmező – hozzáférési jogának gyakorlását. Ennek pedig a legegyszerűbben akként tehet eleget, ha a hozzáférési jog körén kívül eső adatok, információk felismerhetetlenné tétele (kitakarása) mellett a hozzáférési joggal érintett személyes adatokat tartalmazó iratok másolatát kiadja az érintettnek.

[25] A GDPR 12. cikk (3) bekezdése az átlátható tájékoztatás, kommunikáció és az érintett jogainak gyakorlására vonatkozó intézkedések körében előírja, hogy az adatkezelő indokolatlan késedelem nélkül, de mindenféleképpen a kérelem beérkezésétől számított egy hónapon belül

tájékoztatja az érintettet a 15-22. cikk szerinti kérelem nyomán hozott intézkedésekről. Szükség esetén, figyelembe véve a kérelem összetettségét és a kérelmek számát, ez a határidő további két hónappal meghosszabbítható. A határidő meghosszabbításáról az adatkezelő a kérelem okainak megjelölésével a kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az érintettet. A konkrét ügyben megállapítható volt, hogy a felperes nem biztosította a kérelmező számára, hogy a GDPR szerinti határidőben, teljeskörűen megismerhesse az általa kezelt személyes adatait (így pl. a 2002. évi szerződést, a számviteli célból kezelt adatokat stb.), illetve a határidő meghosszabbításáról sem adott tájékoztatást.

[26] Azt is helyesen rögzítette az alperes a határozatában, hogy a hozzáférési jog körében a GDPR 15. cikk (1) bekezdés f) pontjában tételesen meghatározott információ a valamely felügyeleti hatósághoz címzett panasz benyújtásának joga. A kérelmező a felperestől nem kapott tájékoztatást e körben sem, ami önmagában megalapozza a kérelmező hozzáférési jogának megsértését. A tárgybeli ügyben a kérelmező kérelmét – a felperesi érveléssel ellentétben – nem lehet úgy értelmezni, hogy ezen információ közléséről lemondott volna, a kérelmező általában kívánt élni a hozzáféréshez való jogával („kéresemet tekintse annak, hogy élni kívánok a GDPR biztosította, rólam és a többi szerződő félről tárolt információk és adatok megismeréséhez és hozzáféréshez való jogommal”). Az interneten elérhető információk nem helyettesítik a GDPR 15. cikk (1) bekezdés f) pont szerinti tájékoztatást, s a felperes jogsértésért való felelősségét nem befolyásolja, hogy a kérelmező a felperesi tájékoztatás hiányában is megfelelően élt a jogorvoslati jogával.

[27] A GDPR 4. cikk 2. pontja szerint „adatkezelés” a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés. E fogalommeghatározás alapján az adatkezelés része a hozzáférhetővé tétel is. Ebből következően, tekintettel arra, hogy a felperes a kérelmező hozzáférési jogának sérelmét okozta, a vizsgált felperesi adatkezelés jogellenesnek minősül.

[28] A kérelmezői szándékkal kapcsolatos felperesi érveléssel összefüggésben a törvényszék kiemeli, hogy a perbeli bérleti jogviszony 2002-ben jött létre, a kérelmező pedig – a rendelkezésre álló adatok szerint – első alkalommal 2018-ban kérte a szerződés megküldését. A GDPR idézett (63) preambulumbekkezdése az érintett adatszolgáltatás iránti kérelem teljesítésére csupán azt a feltételt szabja, hogy a kérelmet „észszerű időközönként” lehet előterjeszteni. Egyebekben a kérelem előterjesztésének motivációját sem az adatkezelő, sem a hatóság, sem pedig a bíróság nem vizsgálhatja, hiszen az az érintett jogainak gyakorlását jogszabályi alap nélkül korlátozná, ezáltal a kérelem teljesítését önkényes feltételekhez kötné.

[29] A felperes jogsértésére figyelemmel az alperesi hatóság az Infotv. 61. § (1) bekezdés a) pontja folytán alkalmazandó GDPR 58. cikk (2) bekezdésében írt jogkövetkezményeket jogszerűen alkalmazhatta. A GDPR 58. cikk (2) bekezdése szerint a felügyeleti hatóság korrekciós hatáskörében eljárva: a) figyelmezteti az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, hogy egyes tervezett adatkezelési tevékenységei valószínűsíthetően sértik e rendelet rendelkezéseit; b) elmarasztalja az adatkezelőt vagy az adatfeldolgozót, ha adatkezelési tevékenysége megsértette e rendelet rendelkezéseit; i) a 83. cikknek megfelelően közigazgatási bírságot szab ki, az adott eset körülményeitől függően az e bekezdésben említett intézkedéseken túlmenően vagy azok helyett. A felperesi érveléssel szemben a perbeli esetben a jogkövetkezmények alkalmazására a jogszabályi rendelkezésekkel összhangban került sor. A felperes kifogásával szemben az Infotv. határozathozatalkor hatályos 2. § (2) bekezdése kifejezetten utal a GDPR hatálya alá tartozó adatkezelések esetén az Infotv. 75/A. §-ában írt rendelkezés alkalmazására, ami előírja, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó előírások első alkalommal történő megsértése esetén a jogsértés orvoslása iránt – a GDPR 58. cikkével összhangban – elsősorban az

körülményként figyelembe vehető lenne. Nem fogadta el a törvényszék a más ügyekben, másokkal szemben kiszabott bírságokra vonatkozó felperesi hivatkozást sem, hiszen más ügyekben, másokkal szemben eltérő tényállás mellett, eltérő körülmények értékelésével került sor bírság kiszabására. A felperessel szembeni bírságot a saját ügyében feltárt bírságkiszabási körülményekhez kell viszonyítani, a más ügyekben, másokkal szemben kiszabott bírság összegére hivatkozás önmagában nem lehet mérlegelési tényező. Összességében, a törvényszék egyetértett azzal az alperesi állásponttal, mely szerint a felperessel szemben kiszabott bírság jelképes, semmiképpen sem minősíthető eltúlzottnak, figyelemmel arra, hogy a GDPR 83. cikk (5) bekezdés b) pontja a tárgybeli jogsértésre akár 20.000.000 euró, illetve az előző pénzügyi év teljes éves világpiaci forgalmának legfeljebb 4%-át kitevő – s a kettő közül a magasabb – összegű bírság kiszabását teszi lehetővé.

- [33] A támadott közigazgatási határozat a keresetben megjelölt körben nem bizonyult jogszabálysértőnek, ezért a bíróság a felperes keresetét – mint alaptalant – a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

Záró rész

- [34] Az alperes költségeinek megfizetésére a felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján köteles. A törvényszék a perköltség összegét a Pp. 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben (a továbbiakban: IM rendelet) foglaltakra is figyelemmel határozta meg. Az alperes által benyújtott költségjegyzéken felszámított költségeket arányosnak értékelte a tényleges munkavégzéssel, szem előtt tartva a jogvita bonyolultságát, a képviselő szakmai nehézségét, továbbá az előkészítő munka időigényét is.
- [35] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű kereseti illeték viselésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles.
- [36] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2020. február 19.

dr. Rác Krisztina s.k.
a tanács elnöke

dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

dr. Tóth László s.k.
bíró